

ผลกระทบของการตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH ที่มีต่อการด้อยค่าของสินทรัพย์ ภายใต้สถานการณ์ COVID-19 ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

อรรธรณ เชื้อเมืองพาน¹

บทคัดย่อ

วิกฤตเหตุการณ์จากโรคระบาด COVID-19 หลายธุรกิจอาจมีการฉวยโอกาสนี้ ทำการตกแต่งบัญชี มีวิธีหนึ่งเรียกว่า การตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH คือ การนำรายการขาดทุนมาบันทึกครั้งเดียวในปีที่เกิดวิกฤต แม้ว่ารายการขาดทุนนั้นจะไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับสถานการณ์โควิดเลยก็ตาม แต่บริษัทถือว่าขาดทุนครั้งใหญ่นี้เกิดจากวิกฤตเหตุการณ์จากโรคระบาด COVID-19 ทั้งหมด เพื่อการเคลียร์ทุกอย่างให้สะอาดเปรียบเสมือนการอาบน้ำครั้งใหญ่ ดังนั้นการศึกษานี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของการตกแต่งบัญชี ด้วยวิธี BIG BATH ที่ส่งผลต่อการด้อยค่าของสินทรัพย์ภายใต้สถานการณ์ COVID-19 ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประชากรมีจำนวนทั้งหมด 523 บริษัท เก็บข้อมูลในปี 2563 ซึ่งเป็นปีที่เกิดสถานการณ์ COVID-19 เป็นครั้งแรก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นความรู้ที่ใหม่และทันต่อเหตุการณ์เรื่องการตกแต่งบัญชีด้วยการด้อยค่าของสินทรัพย์ภายใต้สถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอน คือ โรคระบาด COVID-19 จากการศึกษาไม่พบความสัมพันธ์ของการตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH ต่อการด้อยค่าของสินทรัพย์ แต่พบความสัมพันธ์ของขนาดของกิจการ (SIZE) ที่ส่งผลต่อการด้อยค่าของสินทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญอยู่ที่ 0.02 และพบว่า การตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH มีผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด อย่างมีนัยสำคัญอยู่ที่ 0.00 ข้อจำกัดของงานวิจัยนี้อาจอยู่ในช่วงระยะเวลาที่สถานการณ์ที่ไม่ได้เกิดขึ้นบ่อยครั้ง ทั้งนี้ปัจจัยที่มีผลกระทบกับแต่ละธุรกิจอาจแตกต่างกันไป

คำสำคัญ: การตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH; การด้อยค่าของสินทรัพย์; สถานการณ์ COVID-19

ชื่อผู้ติดต่อบทความ: อรรธรณ เชื้อเมืองพาน

E-mail: jerry_bugs@hotmail.com

(Received: October 17, 2022; Revised: March 3, 2023; Accepted: March 3, 2023)

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ E-mail: jerry_bugs@hotmail.com

The Effect of BIG BATH Creative Accounting on Impairment of Assets under the COVID-19 Situation of Listed Companies in the Stock Exchange of Thailand

Orawon Chuamaungphan¹

Abstract

During the COVID-19 pandemic crisis, many businesses may take advantage of this opportunity to engage in creative accounting. One such method is called BIG BATH, which involves recording a significant loss in a critical year, even if the loss is not related to the COVID-19 situation. Companies attribute these huge losses entirely to the COVID-19 crisis to 'clean the slate, metaphorically taking a big bath. This study aimed to identify the effects of BIG BATH creative accounting on asset impairment during the COVID-19 situation among companies listed on the Stock Exchange of Thailand. The study population consists of 523 companies, with data collected in 2020, the year when COVID-19 first emerged, to provide new and up-to-date information on creative accounting and asset impairment under uncertain circumstances, particularly during the COVID-19 pandemic. The findings reveal no relationship between BIG BATH creative accounting and asset impairment. However, there was a significant relationship between business size and asset impairment of listed companies on the Stock Exchange of Thailand at the 0.02 significance level. Additionally, the study found that creative accounting using the BIG BATH method significantly affects the profitability of listed companies on the Stock Exchange of Thailand at the 0.001 significance level. While the research limitations include the duration of these unusual circumstances, it is important to note that factors affecting each business may vary.

Keywords: BIG BATH Creative Accounting; Impairment of Assets; COVID-19 Situation

Corresponding Author: Orawon Chuamaungphan

E-mail: jerry_bugs@hotmail.com

¹ Assistant Professor Dr. in Faculty of Accounting, Chiang Rai Rajabhat University. Email: jerry_bugs@hotmail.com

1. บทนำ

ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากภาวะการระบาด COVID-19 ที่ระบาดกันทั่วโลกขณะนี้ เป็นผลกระทบทางเศรษฐกิจกว้างในระยะยาว (Somchai, 2021) เนื่องจากการเติบโตทางเศรษฐกิจถดถอย ปัญหา การขาดแคลนทรัพยากรและการใช้งบประมาณจำนวนมากเพื่อใช้ในการป้องกันและรักษาโรคระบาด COVID-19 ด้วยมาตรการการควบคุมโรคที่ทุกประเทศใช้อยู่ขณะนี้ ตั้งแต่การลดการเดินทางการเข้าออกพื้นที่ การปิดสนามบิน การใช้มาตรการการเว้นระยะห่างระหว่างบุคคล มีการปิดสถานที่ ปิดสถานการค้า และกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ สิ่งเหล่านี้ย่อมส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การโรงแรม ร้านอาหาร รวมไปถึงการผลิตใน ภาคอุตสาหกรรม ในขณะที่เดียวกันภาคประชาชนยังคงต้องดูแลและปกป้องตัวเองให้ดี เพื่อให้ปลอดภัยจากโรคดังกล่าว หลายคนไม่สามารถทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพโดยรูปแบบปกติได้ ธุรกิจจำนวนมากต้องหยุดกิจการลงหรือดำเนินไปได้อ่างไม่เต็มประสิทธิภาพ ส่งผลให้เกิดการขาดรายได้ที่มาจากเงินจือครอบครัว ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะมีมาตรการเยียวยา ผู้ขาดรายได้ในรูปแบบของคนไทยไม่ทิ้งกันก็ตาม แต่ประชาชนยังเกิดความเครียดและปัญหาทางสุขภาพจิตตามมา ส่วนด้านการค้าและการลงทุนมีผลกระทบค่อนข้างรุนแรงและเศรษฐกิจโลกก็กำลังเข้าสู่วิกฤติเศรษฐกิจที่ย่ำแย่จาก โรคระบาด COVID-19 เช่นกัน

ในช่วงสถานการณ์โรคระบาด COVID-19 เป็นเหตุการณ์ที่ทำให้หลายบริษัทต้องประสบผลขาดทุน อย่างมหาศาล แต่อาจมีบางบริษัทที่ถือโอกาสนี้พลิกวิกฤติให้เป็นโอกาสโดยทำการตกแต่งบัญชีขึ้น ซึ่งการตกแต่งบัญชีนี้ สามารถทำได้หลายวิธี วิธีหนึ่งก็คือ วิธี BIG BATH หรืออาจแปลได้โดยตรงคือ การอาบน้ำครั้งยิ่งใหญ่ การอาบน้ำ ครั้งยิ่งใหญ่ในที่นี้เสมือนว่าเป็นการชำระล้างสิ่งสกปรกหรือสิ่งที่ไม่ดีออกไปจากร่างกายให้หมด ทำให้ร่างกายมีความ สะอาดมากขึ้นจนแทบไม่เหลือแม้แต่ร่องรอยของความสกปรก เช่นเดียวกับธุรกิจที่มีรายการต่างๆ ที่ปรากฏในรายงาน ทางการเงินแบบคลุมเครือ ไม่ชัดเจน รายการที่เกิดจากความผิดพลาดครั้งก่อนหรือรายการที่ไม่มีการเคลื่อนไหวเป็น ระยะเวลานาน รายการที่หาที่มาที่ไปของตัวเลขไม่ได้ ซึ่งอาจจะเรียกว่ารายการหรือข้อมูลที่ไม่มีการตัดสินใจแล้ว ซึ่งเกิดจากผลการดำเนินงานในอดีตหรือปัจจุบัน เมื่อเกิดวิกฤติเหตุการณ์จากโรคระบาด COVID-19 เกิดขึ้น หลายธุรกิจ อาจมีการฉกฉวยโอกาสนี้ทำการตกแต่งบัญชีขึ้น ซึ่งบริษัทอาจมีผลขาดทุนที่เกิดจากสถานการณ์โควิดบางส่วน แต่บริษัท ก็จะพยายามบันทึกผลขาดทุนอื่นๆ บวกเพิ่มเข้าไปอีก ถึงแม้ว่าผลขาดทุนอื่นๆ นั้น จะไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับ สถานการณ์ COVID-19 เลยก็ตาม แต่บริษัทจะถือว่าผลขาดทุนนี้เกิดจากวิกฤติเหตุการณ์จากโรคระบาด COVID-19 ทั้งหมด และไม่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานที่ผิดพลาดของตนเอง ยกตัวอย่างเช่น การซื้อสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Assets) และทำการตัดจำหน่าย (Write Off) ไปจากบัญชีในปีนี้ หรือต้องยกเลิกส่วนงานบางส่วน งานไป เนื่องจากมีผลขาดทุนซึ่งบางที่ส่วนงานที่ยกเลิกไปนี้อาจมีผลขาดทุนสะสมอยู่ก่อนหน้านี้แล้ว เป็นต้น และยังไป กว่านั้นก็คือ บางบริษัทอาจพยายามตั้งสำรองผลขาดทุน (Loss Reserve) มากกว่าความเป็นจริง เพื่อต้องการกลับ รายการผลขาดทุน (Loss Reserve) ในปีถัดไป เป็นกำไรในอนาคต เรียกว่าเป็น การบริหารกำไร (Earning Management) นั่นเอง การตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH คือการเคลียร์ทุกอย่างให้สะอาด (Haggard et al., 2015) กล่าวคือ เป็นการตัดมูลค่าของสินทรัพย์ มูลค่าตามบัญชีที่น้อยกว่ามูลค่าตลาด มูลค่าของสินทรัพย์จะถูกปรับใหม่ด้วย มูลค่าทางเศรษฐกิจ จากผลลัพธ์ดังกล่าวความไม่สมดุลของข้อมูลจะกลับมาอยู่ในระดับคงที่หลังการตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH แล้ว การบันทึกการลดลงของรายได้หรือการเพิ่มค่าใช้จ่ายในงวดปัจจุบันให้มากจะส่งผลให้มีอัตราการ เจริญเติบโตของรายได้หรือกำไรในอนาคตเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากรายจ่ายถูกตัดไปแล้วจำนวนมาก ซึ่งวิธีการ เช่นนี้จะกระทำได้โดยผู้บริหาร หากผู้บริหารขาดคุณธรรมจริยธรรมแล้วจะส่งผลให้มีการตกแต่งบัญชีเกิดขึ้น โดยอาศัย สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยเพื่อการปรับตัวต่อเหตุการณ์ในอนาคตที่มีการฟื้นตัวอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ตัวผู้บริหารเองได้รับ ค่าตอบแทนซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายที่ผู้บริหารคาดหวังไว้ในรูปของเงินโบนัสหรือการขึ้นเงินเดือน (Larcker &

Zakolyukina, 2012) การตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “การล้างบาง” ในปัจจุบัน เพื่อช่วยเพิ่มความสามารถในการทำกำไรและอัตราผลตอบแทนในอนาคต เนื่องจากฝ่ายบริหารคิดว่ากิจการมีผลขาดทุนอยู่แล้ว จะเพิ่มผลขาดทุนให้มากขึ้นอีกคงไม่มีผลกระทบใดๆ เพราะผลขาดทุนดังกล่าวเกิดจากปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้และนักลงทุนสามารถยอมรับได้ (Walsh et al., 1991) การปรับลดมูลค่าสินทรัพย์ลง (Excessive Write Down) หรือการรับรู้ผลขาดทุนในปัจจุบันโดยการบันทึกไว้เป็นหนี้สิน เพื่อให้บ่งแสดงฐานะทางการเงินตั้งอยู่บนหลักความระมัดระวัง และทำให้กิจการมีค่าใช้จ่ายที่จะเป็นตัวดึงผลประกอบการในงวดปัจจุบันให้ลดลง (Healy & Wahlen, 1999) และส่งผลให้ผลประกอบการในอนาคตดีขึ้นผลมาจากการตัดรายจ่ายและการปรับลดมูลค่าของสินทรัพย์ทั้งหมดออกในปีปัจจุบัน การนำมาตรฐานรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการด้อยค่าของสินทรัพย์มาใช้ จึงมีช่องว่างช่องโหว่เพื่อการตกแต่งกำไรแบบวิธี BIG BATH (Andrews, 2012) ธุรกิจอาจมีแนวโน้มจะทำบัญชีแบบ BIG BATH โดยการรับรู้การด้อยค่าของสินทรัพย์นั่นเอง การวัดค่าของสินทรัพย์อย่างเหมาะสมคือการนำมาตรฐาน IFRS มาใช้เพื่อให้เกิดความเที่ยงตรงมากที่สุด แต่ทั้งนี้ภายหลังการวัดมูลค่าของสินทรัพย์ด้วยการด้อยค่ายังมีช่องว่างให้ผู้บริหารตกแต่งบัญชีหรือการจัดการกำไรด้วยวิธีล้างผลขาดทุนทั้งหมดโดยเฉพาะในปีที่เกิดเหตุการณ์วิกฤตการณ์ทางการเงิน (Hitz, 2007)

เพื่อเป็นการปกป้องนักลงทุนและผู้ที่มีส่วนได้เสีย การวิเคราะห์เหตุการณ์อย่างทันทั่วถึงที่เกิดวิกฤตเหตุการณ์จากโรคระบาด COVID-19 นี้ ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องศึกษาเรื่องผลกระทบของการตกแต่งบัญชี ด้วยวิธี BIG BATH ที่ส่งผลกระทบต่อการด้อยค่าของสินทรัพย์ ภายใต้สถานการณ์ COVID-19 ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนในการตัดสินใจต่อไป

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อศึกษาผลกระทบของการตกแต่งบัญชี ด้วยวิธี BIG BATH ที่ส่งผลกระทบต่อการด้อยค่าของสินทรัพย์ ภายใต้สถานการณ์ COVID-19 ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- 2.2 เพื่อศึกษาผลกระทบของการตกแต่งบัญชี ด้วยวิธี BIG BATH ที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไร ภายใต้สถานการณ์ COVID-19 ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3. การทบทวนวรรณกรรม กรอบแนวคิด และสมมติฐานการวิจัย

3.1 การทบทวนวรรณกรรม

3.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการตกแต่งกำไรด้วยวิธี BIG BATH

การตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH หมายถึง การนำค่าใช้จ่ายที่มีจำนวนมากในกิจการมารับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดนี้งวดเดียว ณ ปัจจุบันกิจการอาจมีผลขาดทุนหรืออยู่ในสถานการณ์ช่วงของการปรับโครงสร้างการดำเนินงาน การปรับโครงสร้างหนี้ การยกเลิกส่วนการดำเนินงาน การประมาณการด้อยค่าหรือตัดจำหน่ายทรัพย์สินในปัจจุบัน เป็นเหตุให้ผู้บริหารพิจารณาได้ว่า ควรต้องรับรู้รายการกลุ่มดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีปัจจุบันทันที เมื่อมีผลขาดทุนจำนวนมากในงวดปัจจุบันแล้ว จะส่งผลให้กิจการมีผลประกอบการที่ดีในอนาคตได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากว่ากิจการไม่ต้องการรับรู้ค่าใช้จ่ายในกลุ่มดังกล่าวอีก (Haggard et al., 2015)

การตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH คือ การเคลียร์ทุกอย่างให้สะอาด (Haggard et al., 2015) กล่าวคือเป็นการตัดมูลค่าของสินทรัพย์ที่มีมูลค่าตามบัญชีต่ำกว่ามูลค่าตลาด มูลค่าของสินทรัพย์จะถูกปรับใหม่ด้วยมูลค่าทางเศรษฐกิจ เมื่อมีการปรับมูลค่าดังกล่าวแล้วความไม่สมดุลของข้อมูลจะกลับมาอยู่ในระดับคงที่หลังการตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH การลดรายได้หรือการเพิ่มค่าใช้จ่ายในงวดปัจจุบันให้มาก จะส่งผลให้มีอัตราการเจริญเติบโตของ

ผลกระทบของการตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH ฯ

รายได้หรือกำไรในอนาคตเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากรายจ่ายถูกตัดไปแล้วจำนวนมาก ซึ่งวิธีการเช่นนี้จะสามารถกระทำได้โดยผู้บริหาร หากผู้บริหารขาดคุณธรรมจริยธรรมก็จะส่งผลให้มีการตกแต่งบัญชีเกิดขึ้น โดยอาศัยสถานการณ์ที่เอื้ออำนวย เพื่อการปรับตัวต่อเหตุการณ์ในอนาคตที่ต้องการฟื้นตัวของธุรกิจได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ฝ่ายบริหารได้รับค่าตอบแทนตามที่หวังไว้ในรูปแบบของเงินโบนัสหรือการขึ้นเงินเดือน (Larcker & Zakolyukina, 2012)

การตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH เป็นการลดรายได้หรือการเพิ่มผลขาดทุนของสินทรัพย์ (Abrigo & Ferrer, 2016) เรียกได้ว่าเป็นเทคนิคการอาบน้ำครั้งใหญ่ (BIG BATH) เป็นการตัดสินใจของผู้บริหารในไตรมาสหรือปีที่บริษัทมีผลกำไรค่อนข้างแย่ โดยจะทำการซ้ำเติมป็นั้นให้เลวร้ายลงไปอีก เช่น การตั้งค่าใช้จ่ายในอนาคตให้มาเป็นค่าใช้จ่ายในงวดปัจจุบันหรือการชะลอการรับรู้รายได้ออกไป เพื่อหวังให้ผลประกอบการงวดถัดไปดีขึ้น ส่วนผู้บริหารมุ่งหวังได้รับผลตอบแทน คือ การได้ขึ้นเงินเดือนหรือการได้รับเงินโบนัส จากการรายงานที่สะท้อนออกมาเป็นตัวเลขในงบการเงิน Moore (1973) พบว่า ดุลยพินิจในการตัดสินใจทางการบัญชีที่ลดรายได้ มีแนวโน้มที่จะทำในระยะเวลาของการเปลี่ยนแปลงผู้บริหาร ด้วยวิธีการตัดจำหน่ายจากการด้อยค่าของสินทรัพย์ ซึ่งหลายแห่งมีผลกระทบทางเศรษฐกิจที่สำคัญ โดยแสดงให้เห็นว่าฝ่ายบริหารรายงานรายได้ต่ำกว่าความเป็นจริง ส่วนใหญ่จะกระทำเมื่อมีเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจที่ไม่ดี หรือเมื่อมีข่าวร้ายในทางลบของบริษัท ฝ่ายบริหารจะฉกฉวยโอกาสนี้ลดรายได้หรือเพิ่มค่าใช้จ่ายโดยอ้างเป็นผลจากเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจที่ไม่ดีหรือมาจากข่าวร้ายนั้น ส่วนใหญ่ฝ่ายบริหารจะทำการตกแต่งบัญชีลักษณะนี้ในไตรมาสที่ 4 ของงวดบัญชี

บริบทในดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร คือ มีการวิเคราะห์จำนวน ระยะเวลาของการรับรู้รายได้และค่าใช้จ่าย โดยผ่านการตกแต่งบัญชีวิธี BIG BATH ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการใช้รายการคงค้างที่ไม่มีการเคลื่อนไหว เพื่อจัดการกำไรในช่วงเวลาที่เลวร้ายให้ต่ำลง โดยฝ่ายบริหารคาดว่าเหตุการณ์ดังกล่าวถือเป็นเหตุการณ์สุดวิสัยที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ และผู้ถือหุ้นสามารถยอมรับได้ในเหตุการณ์นี้ แต่ในทางกลับกันผู้ถือหุ้นจะมองถึงการปรับตัวและฟื้นตัวของธุรกิจได้อย่างรวดเร็วในอนาคตมากกว่า หากฝ่ายบริหารสามารถฟื้นฟูและมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วก็จะส่งผลดีต่อผู้บริหาร (Jordan & Clark, 2004) ตามทฤษฎี BIG BATH การบริหารกำไรเป็นการที่ฝ่ายบริหารจัดการกำไรให้ต่ำลงในช่วงเวลาที่แย่ที่สุด เมื่อมีการตัดรายการของผลขาดทุนหรือค่าใช้จ่ายนั้นแล้ว รายการดังกล่าวก็จะไม่กลับมาเกิดขึ้นซ้ำอีก เพื่อการรักษาระดับของผลขาดทุนที่ยอมรับได้และการทำกำไรในอนาคต ส่วนการกระทำเช่นนี้มีข้อดี คือ รายการหรือข้อมูลที่ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจและรายการคงค้างที่ไม่มีการเคลื่อนไหวเป็นระยะเวลานานจะถูกตัดออกจากงบการเงิน และจะไม่กลับมาเกิดรายการซ้ำขึ้นอีก รายงานทางการเงินจะสะท้อนออกมาให้เห็นอย่างแท้จริง (Henry & Schmitt, 2001)

การบริหารกำไรเป็นกลยุทธ์หรือวิธีการหนึ่งในการทำให้ผลกำไรบรรลุเป้าหมายตามที่ฝ่ายบริหารคาดหวังไว้ กล่าวคือ การทำให้กำไรมีความแปรปรวนน้อยที่สุดตลอดระหว่างช่วงเวลา (การปรับกำไรให้ราบรื่น สม่่าเสมอ) เป็นเครื่องมือสำหรับที่ใช้ในการจัดการเพื่อให้ผลการดำเนินงานหรือกำไรของบริษัทเป็นไปตามความคาดหวังของผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ที่จะมุ่งหวังการเพิ่มขึ้นของกำไรในอนาคต เนื่องจากผู้ถือหุ้น นักลงทุน และผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ ต้องการให้ระดับผลการดำเนินงานที่เป็นไปอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องในระยะยาว การวิเคราะห์การลดลงของกำไรเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการล้างรายการที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หรือผลขาดทุนในงบการเงินออก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบันทึกการด้อยค่าของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน เช่น ค่าความนิยม (Henningt et al., 2004; Li & Sloan, 2017; Ramanna & Watts, 2012; Riedl, 2004) การรับรู้ผลขาดทุนจากการด้อยค่าความนิยม โดยใช้ดุลยพินิจของผู้บริหารเป็นการตัดรายการสินทรัพย์ที่ไม่หมุนเวียนออกเป็นค่าใช้จ่าย ส่งผลให้กำไรลดลงในช่วงเวลาที่มีการตัดรายการด้อยค่าของสินทรัพย์ โดยตั้งอยู่ในสมมติฐานของผู้บริหารว่าจะไม่ถูกลบโทษตามสัดส่วนของการขาดทุนนั้น เนื่องจากนักลงทุนให้ความสำคัญกับกำไรในอนาคตมากกว่า หากบริษัทสามารถฟื้นตัวสู่การเจริญเติบโตได้อย่างรวดเร็ว นักลงทุนก็จะยอมรับได้ Jordan and Clark (2004) ให้คำจำกัดความว่าการตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่บ่อยในการ

ปรับปรุงกำไรและผลขาดทุนหรือกำไรที่ผิดปกติ ในขณะที่ Elliott and Shaw (1988) พิจารณาว่า การการตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH เกิดขึ้นเมื่อการด้อยค่าของสินทรัพย์ที่รายงานเป็นกรณีพิเศษ เหตุการณ์ไม่คาดคิดที่เกิดขึ้นและกิจการไม่สามารถควบคุมเหตุการณ์ดังกล่าวได้ แนวทางปฏิบัติเหล่านี้มีแนวโน้มเกิดขึ้นในบริษัทที่มีขนาดใหญ่มากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก (Sevin & Schroeder, 2005)

3.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับ การด้อยค่าของสินทรัพย์

การด้อยค่าของสินทรัพย์ กล่าวคือ เมื่อกิจการใช้งานสินทรัพย์มาระยะเวลาหนึ่ง ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นทั้งจากภายในหรือภายนอกของกิจการ จนเป็นสาเหตุให้มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์สูงกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน แสดงว่าสินทรัพย์เกิดการด้อยค่า (Impairment) มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ ได้กำหนดไว้ว่า สินทรัพย์จะเกิดการด้อยค่าเมื่อมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์สูงกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน ดังนั้น ถ้าสินทรัพย์มีการด้อยค่าเกิดขึ้น มูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนจะเป็นตัวกำหนดให้กิจการต้องลดมูลค่าตามบัญชีให้มีจำนวนเท่ากับมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน สำหรับมูลค่าที่ลดลงให้รับรู้เป็นผลขาดทุนจากการด้อยค่า มูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน (Recoverable Amount: RA) หมายถึง มูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายสินทรัพย์ หรือหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสด หรือมูลค่าจากการใช้ของสินทรัพย์แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

แรงจูงใจเกี่ยวกับการนำมาตราฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) มาใช้ซึ่งภายใต้มาตรฐานฉบับนี้อ่อนุญาตให้ผู้บริหารนำประมาณการทางการเงินมาใช้เกี่ยวกับการด้อยค่าของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน ซึ่งการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มาใช้ อาจทำให้เกิดผลกระทบในการถกเถียงโอกาสตกแต่งงบการเงินหรือทำการจัดการกำไรขึ้น โดยการตัดสินใจพิจารณาการด้อยค่าของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน แต่หลักการมาภิบาลที่ดีจะช่วยในการกำกับดูแลที่ดีเกี่ยวกับการพิจารณาการด้อยค่าของสินทรัพย์ เมื่อสินทรัพย์มีการด้อยค่าจะทำให้เกิดผลกำไรลดลง นั่นก็คือการขาดทุนจากการด้อยค่าเกิดขึ้น แต่เมื่อเวลาผ่านไปสักระยะหนึ่งจะทำให้การเติบโตของกิจการเจริญได้ในแนวที่พุ่งขึ้นอย่างรวดเร็ว เปรียบเสมือนวอร์ริกฟิ้นตัวได้อย่างรวดเร็ว หากขาดการกำกับดูแลที่ดีต่อกิจการอาจเกิดการถกเถียงโอกาสขึ้นจากผู้บริหารได้ (Pope & McLeay, 2011) ตามหลักการบัญชีที่อนุญาตให้ผู้บริหารใช้ดุลยพินิจในการจัดการภายใต้ IFRS และการนำมาตราฐานเรื่องการด้อยค่ามาใช้ยังได้รับความสนใจจากนักวิชาการและผู้ปฏิบัติงานในเรื่องความซับซ้อนของการด้อยค่า ดังนั้น มาตรฐานการบัญชีเกี่ยวข้องกับการด้อยค่าของสินทรัพย์ กำหนดให้ต้องทดสอบค่าความนิยมทุกปี สำหรับการด้อยค่าและตัดค่าตัดจำหน่ายประจำปีด้วย ผลขาดทุนจากการด้อยค่าของค่าความนิยมจะสะท้อนถึงเศรษฐกิจได้ดีกว่า และสะท้อนถึงความเป็นจริงมากกว่าการตัดจำหน่าย ค่าความนิยมในทุกบริษัทจะสะท้อนผลการดำเนินงานที่เป็นจริงและทันเวลาได้มากกว่า หากทุกประเทศที่นำมาตราฐานการบัญชีเกี่ยวกับการด้อยค่ามาใช้ย่อมเป็นผลดีแต่ทั้งนี้ ต้องมีการกำกับดูแลที่ดีด้วย ดังนั้น หน่วยงานกำกับดูแลกิจการต้องพิจารณาวิธีปรับปรุงการนำมาตราฐานการบัญชีระหว่างประเทศไปปฏิบัติด้วย การศึกษาทางการเงินบัญชีก่อนหน้านี้ได้ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและคุณภาพการรายงานทางการเงิน เช่น การรายงานทางการเงินที่เป็นการฉ้อโกง ความสมัครใจการเปิดเผย คุณภาพของรายการคงค้างและการจัดการกำไร (Ahmed & Duellman, 2007; Cheng & Courtenay, 2006; Dechow et al., 1996; Lee et al., 2003; Peasnell et al., 2005) เป็นการศึกษาการตรวจสอบบทบาทของการกำกับดูแลกิจการเกี่ยวกับการนำมาตราฐานการบัญชีระหว่างประเทศไปปฏิบัติโดยเฉพาะเพื่อศึกษาบทบาทของการกำกับดูแลกิจการในการบัญชี การตัดสินใจภายใต้มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ การกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เช่น การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสด อัตราส่วนทางการเงิน ในภาพรวมของประเทศ ส่วนการด้อยค่าของค่าความนิยมจะสะท้อนให้เห็นผลขาดทุน การขาดความน่าเชื่อถือของนักลงทุน ดังนั้น การวิเคราะห์การด้อยค่าต้องถูกกำกับดูแลโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น คณะกรรมการที่เป็นอิสระ ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการตรวจสอบ ผู้ตรวจสอบบัญชี เป็นต้น โดยผู้บริหารส่วนใหญ่จะคิดว่าการด้อยค่าเป็นการติดลบเฉพาะช่วงแรกๆ แต่ธุรกิจก็

ผลกระทบของการตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH ฯ

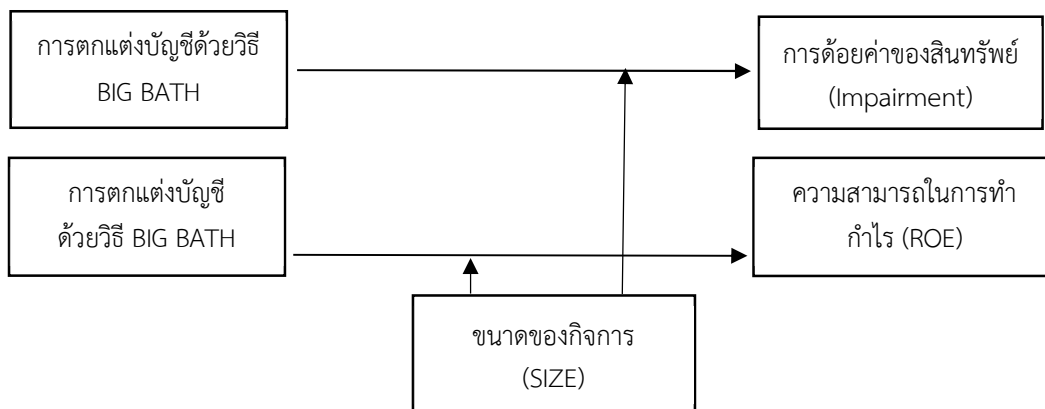
สามารถเจริญเติบโตไปได้ในอนาคต จากหลักฐานเชิงประจักษ์พบว่าการขาดทุนจากการด้อยค่า ในปีก่อนจะส่งผลให้แนวโน้มในปัจจุบันดีขึ้นและปีต่อไป (Beatty & Weber, 2006; Godfrey & Koh, 2009)

การพัฒนากรอบแนวคิดจากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวจะเห็นได้ว่าแรงจูงใจในการจัดการกำไรประกอบด้วย 2 ประการ ได้แก่ ความต้องการของฝ่ายบริหารที่ต้องการค่าตอบแทนที่สูงขึ้นและแรงกดดันของผู้บริหารจากเจ้าหนี้หรือนักลงทุน เหตุจูงใจและแรงกดดันนี้ส่งผลให้มีการตกแต่งบัญชีจากฝ่ายบริหารขึ้น เรียกว่า "การตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH " โดยการบันทึกรายการด้อยค่าของสินทรัพย์ การตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH ส่วนใหญ่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่เกิดวิกฤตการณ์หรือเหตุการณ์ร้ายแรงที่ไม่สามารถควบคุมได้ (Abriego, 2016) บริษัทที่มีแนวโน้มจะตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH โดยการรับรู้การด้อยค่าของสินทรัพย์ โดยมีเหตุผล คือ ฝ่ายบริหารคาดว่านักลงทุนจะยอมรับผลขาดทุนของกิจการได้ หากผลขาดทุนนั้นเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ร้ายแรงหรือปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้ ดังนั้น ฝ่ายบริหารจึงรับรู้ความสูญเสียหรือผลขาดทุนทั้งหมดไว้ในงวดที่เกิดเหตุการณ์ดังกล่าวและหวังว่าการฟื้นตัวของกิจการเป็นไปอย่างรวดเร็วในอนาคต (Hitz, 2007) ก่อนการนำมาตรฐานรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการด้อยค่าของสินทรัพย์มาปรับใช้จะมีการจัดการกำไรโดยทำให้กำไรแต่ละปีสม่ำเสมอ และเมื่อหลังการนำมาตรฐานรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการด้อยค่าของสินทรัพย์มาใช้ ปรากฏว่ามีการตกแต่งบัญชีแบบวิธี BIG BATH มากขึ้น (Andrews, 2012)

ความสามารถในการทำกำไรจะบ่งบอกว่าฝ่ายบริหารสามารถดำเนินงานไปได้ดีและมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด นักลงทุนหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในส่วนของผู้ถือหุ้นสูง ดังนั้น จึงเป็นแรงจูงใจให้ผู้บริหารมีการตกแต่งกำไรขึ้น (Ayedh et al., 2019) ส่วน Ali et al. (2020) พบว่าปัญหาของรายการคงค้างต่างๆ อาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการทำงานของฝ่ายบริหาร การตกแต่งกำไรจึงเป็นเครื่องมือของฝ่ายบริหารที่จะหลบหลีกปัญหาและรายการคงค้างดังกล่าว

Hope and Wanga (2018) ได้ศึกษาการจัดการบัญชีด้วยวิธี BIG BATH ของฝ่ายบริหารที่มีต่อความไม่สมมาตรของข้อมูล จากการศึกษาครั้งนี้ได้ตรวจสอบถึงคุณธรรมจริยธรรมของฝ่ายบริหารที่มีต่อนักลงทุน ความไม่สมมาตรของข้อมูลทำให้ฝ่ายบริหารขาดคุณธรรมจริยธรรม ทำการตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH มากกว่าฝ่ายบริหารที่มีคุณธรรมจริยธรรมสูง แรงจูงใจจากทฤษฎี Agency Theory สนับสนุนให้ฝ่ายบริหารมีการจัดการกำไรโดยการพิจารณาการด้อยค่าของสินทรัพย์และค่าความนิยมในการตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH และ Ramanna and Watts (2012) ได้พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการตกแต่งบัญชีแบบวิธี BIG BATH ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไร หรืออัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นนั่นเอง นอกจากนี้ Hope and Wanga (2018) ยังพบอีกว่า กิจการขนาดใหญ่มีการทำบัญชีด้วยวิธี BIG BATH เนื่องจากแรงจูงใจของฝ่ายบริหารมีมากกว่ากิจการขนาดเล็ก ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่มาของการพัฒนากรอบแนวคิด

3.2 กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

ที่มา: Researcher

3.3 สมมติฐานของงานวิจัย

- 3.1 การตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH มีผลกระทบต่อการด้อยค่าของสินทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- 3.2 การตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH มีผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไร ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องการศึกษาเรื่องผลกระทบของการตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH ที่มีต่อการด้อยค่าของสินทรัพย์ ภายใต้สถานการณ์ COVID-19 ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีขั้นตอนและการดำเนินการวิจัยดังนี้

4.1 รายละเอียดของประชากร กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีรายงานทางการเงินรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุด 31 ธันวาคม 2563 จำนวน 743 บริษัท ทั้งหมด 7 กลุ่มอุตสาหกรรม

4.2 เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ตัวแทนประชากรทั้งหมดแต่ไม่รวมบริษัทที่อยู่ในกลุ่มดังต่อไปนี้

1. บริษัทที่ถูกเพิกถอน เข้าข่ายถูกเพิกถอน บริษัทที่อยู่ระหว่างการฟื้นฟูการดำเนินงานเพราะตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้กำหนดกฎเกณฑ์ให้พักการซื้อขายในบริษัทดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถหาผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการวัดค่า

ผลกระทบของการตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH ฯ

2. บริษัทที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจการเงิน ประกอบด้วย เงินทุนหลักทรัพย์ (Finance and Securities) ธนาคาร (Banking) และประกันชีวิตและประกันภัย (Insurance) เนื่องจากแนวปฏิบัติทางการบัญชีของธุรกิจประเภทดังกล่าว ต่างกับแนวปฏิบัติของธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมอื่น การศึกษากลุ่มดังกล่าวรวมกันอาจทำให้ผลการวิจัยบิดเบือนได้

3. บริษัทเพิ่งจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ เนื่องจากบริษัทที่เริ่มเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ อาจมีงบการเงินไม่ครบระยะเวลา 1 ปี ทำให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาไม่เพียงพอ

4. บริษัทที่มีข้อมูลไม่ครบหรือไม่สามารถหาข้อมูลได้ในการวัดค่าตัวแปรเพื่อตอบสมมติฐาน

ดังนั้น ประชากรที่เข้าเงื่อนไขและใช้ในการศึกษามีจำนวนคงเหลือทั้งสิ้น จำนวน 523 บริษัท

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยตามสมมติฐานที่ 1 ตัวแปรต้น คือ การตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH ตัวแปรตาม คือ การด้อยค่าของสินทรัพย์ ตัวแปรควบคุม คือ ขนาดของกิจการ และสมมติฐานที่ 2 ตัวแปรต้น คือ การตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการทำกำไร ตัวแปรควบคุม คือ ขนาดของกิจการ โดยวัดค่าของตัวแปรดังนี้

การตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH = กำไรก่อนหักค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย, ภาษี, ค่าเสื่อมราคา และค่าตัดจำหน่ายหารด้วยสินทรัพย์รวม (Earnings before Interest, Tax, Depreciation and Amortization) EBITDA/TOTAL ASSET (Hitz, 2007) และ (Ramanna & Watts, 2012)

การด้อยค่าของสินทรัพย์ = หากกิจการมีการด้อยค่า เท่ากับ 1 และไม่มีการด้อยค่าเท่ากับ 0

ขนาดของกิจการ = ค่าลอการิทึมธรรมชาติของสินทรัพย์รวม (เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีขนาดของบริษัทที่แตกต่างกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ขนาดของกิจการซึ่งวัดได้จากค่าลอการิทึมธรรมชาติของสินทรัพย์รวมเป็นตัวแปรควบคุม)

ความสามารถในการทำกำไร = อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) กำไรสุทธิ/ส่วนของผู้ถือหุ้น

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีวิเคราะห์ การแปลผล

การศึกษานี้ใช้แบบเก็บข้อมูลด้วยโปรแกรม Excel โดยเก็บข้อมูลด้วยตนเองจากเว็บไซต์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากรายงานทางการเงิน แบบฟอร์ม 56-1 ตั้งแต่เริ่มเกิดเหตุการณ์ COVID-19 คือ ปี 2563 ตัวเลขที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ กำไรก่อนหักค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย, ภาษี, ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย สินทรัพย์รวม การด้อยค่าของสินทรัพย์ กำไรสุทธิและส่วนของผู้ถือหุ้น นำข้อมูลดังกล่าวมาประมวลผลให้ได้ค่าของตัวแปร จากนั้นนำค่าที่ได้วิเคราะห์ต่อไปในโปรแกรม SPSS

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยถูกสร้างขึ้นโดยผู้วิจัยเอง เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลทุกๆ ตัวแปรตามสมมติฐานของงานวิจัย การศึกษาเรื่องผลกระทบของการตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH ที่มีต่อการด้อยค่าของสินทรัพย์ ภายใต้สถานการณ์ COVID-19 มีขั้นตอนการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีของการตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH ข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับด้อยค่าของสินทรัพย์ ความสามารถในการทำกำไรและขนาดของกิจการ และศึกษาข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับภาวะการณ์ โรคระบาด COVID-19 ที่เกี่ยวข้องกับรายงานทางการเงิน

ขั้นตอนที่ 2 ออกแบบเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานทางการเงิน แบบฟอร์ม 56-1 จากเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 4 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อตอบสมมติฐานและวัตถุประสงค์

ขั้นตอนที่ 5 สรุปผลและอภิปรายผล

ขั้นตอนที่ 6 เผยแพร่ตีพิมพ์บทความ

สถิติที่ใช้ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพรรณนา ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ Multiple Regression โดยโปรแกรมสำเร็จรูป วิเคราะห์โดยใช้สถิติขั้นสูง

5. ผลการวิจัยและอภิปรายผล

5.1 ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงสัญลักษณ์และความหมายที่ใช้แทนตัวแปรและค่าสถิติสำหรับการวิเคราะห์

สัญลักษณ์	ความหมาย
BB	การตกแต่งบัญชีโดยวิธี BIG BATH (BIG BATH)
IMP	การด้อยค่าของสินทรัพย์ (Impairment)
ROE	อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (Return On Equity)
SIZE	ขนาดของกิจการ (SIZE)
β	ค่าสัมประสิทธิ์
e	ค่าความคลาดเคลื่อน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ข้อมูลที่ได้รวบรวมได้จะถูกนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาและนำเสนอในรูปแบบของการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งสามารถอธิบายข้อมูลได้ดังนี้

ตารางที่ 2 ตารางแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตัวแปรต้น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
BB	0.42	0.10
IMP	0.32	0.47
ROE	1.81	5.82
SIZE	8.88	1.56

จากตารางที่ 2 จากการเก็บข้อมูลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า การตกแต่งบัญชีโดยวิธี BIG BATH (BB) มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.42 การด้อยค่าของสินทรัพย์ (IMP) มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.32 อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (ROE) มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1.81 และขนาดของกิจการ (SIZE) มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 8.88

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inference Statics)

ผลการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inference Statics) แบ่งออกตามสมมุติฐานดังนี้ สมมุติฐานที่ 1 การตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH มีผลกระทบต่อค่าการด้อยค่าของสินทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

$$IMP = \beta_0 + \beta_1 BB + \beta_2 SIZE + e \quad (1)$$

ผลกระทบของการตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH ฯ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์เชิงซ้อนของ Pearson แสดงค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างตัวแปรต้นที่นำมาศึกษา และภายในวงเล็บแสดงค่า p-value (Sig.1-tailed) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

Pearson	IMP	BB	SIZE
IMP	1.00	0.02	0.17
BB	0.02	1.00	0.01
SIZE	0.17	0.01	1.00

จากตารางที่ 3 แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์เชิงซ้อนของเปียร์สัน พบว่า การด้อยค่าของสินทรัพย์ (IMP) มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับการตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH (BB) ขนาดของกิจการ (SIZE) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือความเชื่อมั่น 95% โดยการด้อยค่าของสินทรัพย์ (IMP) มีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH (BB) ขนาดของกิจการ (SIZE) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.02 และ 0.17 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้จะเป็นการนำเสนอผลการวิจัยสถิติเชิงอนุมาน โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

ตารางที่ 4 การตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH มีผลกระทบต่อการด้อยค่าของสินทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

Model	Coefficients		Std. Error	t-value	Sig.
	B	Beta			
1(Constant)	0.03		0.11	0.33	0.740
BB	0.09	0.02	0.19	0.47	0.637
SIZE	0.03	0.10	0.01	2.42	0.016*

$R^2 = 0.01$ Adjusted $R^2 = 0.08$ F-Value=3.074 Sig. F=0.047

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH และขนาดของกิจการมีผลกระทบต่อการด้อยค่าของสินทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีระดับนัยสำคัญที่ 0.02 ซึ่งมีความน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ คือ 0.05 ค่าสถิติดังกล่าวใช้ทดสอบสมมติฐาน พบว่าขนาดของกิจการมีผลกระทบต่อการด้อยค่าของสินทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เท่ากับ 0.12% และค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ เท่ากับ 3.074 โดยพิจารณา Adjusted R^2 ซึ่งอธิบายความหมายได้ว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงการด้อยค่าของสินทรัพย์ได้ 0.8 %

สมมติฐานที่ 2 การตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH มีผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

$$ROE = \beta_0 + \beta_1 BB + \beta_2 SIZE + e \quad (2)$$

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์เชิงซ้อนของ Pearson แสดงค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างตัวแปรต้นที่นำมาศึกษา และภายในวงเล็บแสดงค่า p-value (Sig.1-tailed) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

Pearson	ROE	BB	SIZE
ROE	1.00	0.30	0.07
BB	0.30	1.00	0.01
SIZE	0.07	0.01	1.00

จากตารางที่ 5 แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์เชิงซ้อนของเปียร์สัน พบว่าความสามารถในการทำกำไร (ROE) มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับการตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH (BB) ขนาดของกิจการ (SIZE) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือความเชื่อมั่น 95% โดยความสามารถในการทำกำไร (ROE) มีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH (BB) ขนาดของกิจการ (SIZE) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.30 และ 0.07 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้จะเป็นการนำเสนอผลการวิจัยสถิติเชิงอนุมาน โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

ตารางที่ 6 การตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH มีผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำกัด

Model	Coefficients		Std. Error	t-value	Sig.
	B	Beta			
1(Constant)	-24.20		12.71	-1.90	0.057
BB	152.11	0.301	21.03	7.23	0.000*
SIZE	2.19	0.065	1.40	1.56	0.119

$R^2 = 0.09$ Adjusted $R^2 = 0.09$ F-Value=27.52 Sig. F=0.000

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 6 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH และขนาดของกิจการมีผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าการตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH มีผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ระดับนัยสำคัญ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ คือ 0.05 ค่าสถิติดังกล่าวใช้ทดสอบสมมติฐาน พบว่า ขนาดของกิจการมีผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เท่ากับ 9% และค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ เท่ากับ 27.52 โดยพิจารณา Adjusted R^2 ซึ่งอธิบายความหมายได้ว่า ตัวแปรอิสระสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการทำกำไรได้ 9%

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาพบว่า การตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการด้อยค่าของสินทรัพย์อาจเป็นเพราะว่าในยุควิกฤตการณ์ COVID-19 อาจมีผลกระทบกับการดำเนินงานของธุรกิจไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อมอย่างร้ายแรงอยู่แล้ว ภาวะการณดังกล่าวเป็นเหตุการณ์ภายนอกหรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ จึงไม่จำเป็นต้องมีการ

ผลกระทบของการตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH ฯ

ด้อยค่าของสินทรัพย์เพื่อการตกแต่งบัญชีของฝ่ายบริหาร แต่อีกนัยหนึ่งคือฝ่ายบริหารอาจมีการตกแต่งบัญชีเพื่อต้องการให้ผลการดำเนินงานที่ด้อยท่อนออกมาในรูปแบบของความสามารถในการทำกำไรของกิจการให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ผู้บริหารต้องการหรือวางไว้ โดยใช้เทคนิคการตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH โดยการตัดจำหน่ายการด้อยค่าของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน ซึ่งสอดคล้องกับ Ramanna and Watts (2012); Hope and Wanga (2018) ที่พบว่า แรงจูงใจจากทฤษฎี Agency Theory สนับสนุนให้ฝ่ายบริหารมีการจัดการกำไร โดยการพิจารณาการด้อยค่าของสินทรัพย์และค่าความนิยมในการตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH นักลงทุนหรือผู้ถือหุ้นมีความมุ่งหวังในผลตอบแทนที่จะได้รับจึงเป็นเหตุให้เกิดแรงจูงใจให้มีการจัดการกำไรของฝ่ายบริหารเกิดขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของนักลงทุน ซึ่งแรงจูงใจนี้อาจเป็นข้อขัดแย้งของทั้ง 2 ฝ่าย คือ นักลงทุนและฝ่ายบริหารโดยทั้ง 2 ฝ่ายมีความมุ่งหวังที่ต่างกัน กล่าวคือ นักลงทุนต้องการผลตอบแทนในระยะยาว แต่ผู้บริหารต้องการให้ผลกำไรเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยไม่คำนึงถึงความอยู่รอดของธุรกิจในระยะยาว การกระทำเช่นนี้ของฝ่ายบริหารก็เพื่อประโยชน์ส่วนตนและผลตอบแทนในรูปแบบของเงินโบนัสหรือผลประโยชน์อื่น การตกแต่งกำไรอาจไม่ได้สะท้อนถึงความยั่งยืนของการดำเนินกิจการ สอดคล้องกับ Ayedh, et al. (2019) ที่พบว่า ความสามารถในการทำกำไรจะชี้ให้เห็นว่าฝ่ายบริหารมีผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด นักลงทุนหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในส่วนของผู้ถือหุ้นในระดับสูง ดังนั้น จึงเป็นแรงจูงใจให้ผู้บริหารมีการตกแต่งกำไรขึ้น และ Kustono et al., (2021) ที่พบว่า ปัญหาของรายการคงค้างต่างๆ อาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการทำงานของฝ่ายบริหาร การตกแต่งกำไรจึงเป็นเครื่องมือของฝ่ายบริหารที่จะหลบหลีกปัญหาและรายการคงค้างดังกล่าว

ส่วนขนาดของกิจการย่อมมีผลกระทบต่อการด้อยค่าของสินทรัพย์ เนื่องจากกิจการที่มีขนาดใหญ่ย่อมมีสินทรัพย์จำนวนมาก และสินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่เกิดมาจากการควรวรรณกิจการ เช่น ค่าความนิยม ดังนั้น เมื่อกิจการมีขนาดของสินทรัพย์มากย่อมทำให้เกิดการด้อยค่าของสินทรัพย์ในจำนวนที่มากตามด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Hope and Wanga (2018) ที่พบว่า กิจการที่มีขนาดใหญ่มีการทำบัญชีด้วยวิธี BIG BATH เนื่องจากแรงจูงใจของฝ่ายจัดการมีมากกว่า และ (Hitz, 2007) ที่พบว่า บริษัทที่มีแนวโน้มจะทำบัญชี BIG BATH จะรับรู้ถึงการด้อยค่าของสินทรัพย์ของกิจการขนาดใหญ่จะเกิดขึ้นเมื่อมีเหตุการณ์ร้ายแรงเกิดขึ้น

6. สรุปผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้านี้สามารถสรุปได้ตามสมมุติฐานดังนี้

สมมุติฐานที่ 1 การตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH มีผลกระทบต่อการด้อยค่าของสินทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากการศึกษาไม่พบความสัมพันธ์ของการตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH ต่อการด้อยค่าของสินทรัพย์ ปฏิเสธสมมุติฐานที่ 1 แต่พบความสัมพันธ์ของขนาดของกิจการ (SIZE) ที่ส่งผลต่อการด้อยค่าของสินทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.02 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ คือ 0.05 ค่าสถิติดังกล่าวใช้ทดสอบสมมุติฐาน พบว่า ขนาดของกิจการมีผลกระทบต่อการด้อยค่าของสินทรัพย์เท่ากับ 0.12% และค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ เท่ากับ 3.074 โดยพิจารณา Adjusted R^2 ซึ่งอธิบายความหมายได้ว่า ตัวแปรอิสระสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงการด้อยค่าของสินทรัพย์ได้ 0.8%

สมมุติฐานที่ 2 การตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH มีผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากการศึกษาพบว่า การตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH มีผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำกัด อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ

คือ 0.05 ค่าสถิติดังกล่าวใช้ทดสอบสมมติฐาน พบว่า ขนาดของกิจการมีผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำกัดเท่ากับ 9% และค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเท่ากับ 27.52 โดยพิจารณา Adjusted R^2 ซึ่งอธิบายความหมายได้ว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการทำกำไรได้ 9% ยอมรับสมมติฐาน

7. ข้อเสนอแนะ

7.1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถเสนอแนะได้ว่า ในยุคภาวะการณโรคระบาด COVID-19 เหตุการณ์ดังกล่าวนี้อาจมีผลกระทบกับการดำเนินงานของธุรกิจไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อมอย่างร้ายแรงอยู่แล้ว กิจการอาจรับภาระผลขาดทุนที่เกิดขึ้นโดยตรงจากสถานการณ์นี้แล้วจำนวนมาก ดังนั้น การด้อยค่าของสินทรัพย์ที่ปรากฏในรายงานทางการเงิน อาจเป็นการด้อยค่าที่เกิดขึ้นตามปกติที่จากการพิจารณาของฝ่ายบริหารอย่างแท้จริง มิได้เป็นการถกนถวโอกาสของผู้บริหารในการตัดการด้อยค่าของสินทรัพย์ขึ้น และเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สนับสนุนการวิเคราะห์และตัดสินใจของนักลงทุนได้ว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากภาวะการณโรคระบาด COVID-19 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มิได้ถกนถวโอกาสโดยใช้ช่องว่าง ช่องโหว่ของมาตรฐานการบัญชี เพื่อตกแต่งบัญชีโดยวิธี BIG BATH ด้วยการรับรู้รายการของการด้อยค่าของสินทรัพย์ แต่การตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH มีผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรและกิจการที่มีขนาดใหญ่ควรพึงระวังเรื่องการด้อยค่าของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนเป็นส่วนสำคัญ

7.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยดังกล่าวซึ่งไม่พบความสัมพันธ์ของการตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH ที่ส่งผลต่อการด้อยค่าของสินทรัพย์ แต่การตกแต่งบัญชียังมีหลายหลายวิธี การทำวิจัยครั้งต่อไปอาจต้องเพิ่มตัวแปรอื่น เพื่อให้ทราบว่าการกิจการอาจมีรูปแบบวิธีการตกแต่งบัญชีที่แตกต่างกันไปหรืออาจไม่มีเลยก็เป็นได้

7.3 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

เพื่อเป็นแนวทางในการเฝ้าระวังของหน่วยงานการกำกับดูแลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้สถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอน โรคที่อุบัติใหม่ หรือภัยพิบัติอื่นๆ ที่นอกเหนือจาก COVID-19 อันเป็นเหตุนำไปสู่การตกแต่งกำไรได้ ควรทบทวนช่องว่างช่องโหว่ของมาตรฐานการบัญชีที่นำมาใช้ในปัจจุบัน

8. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องผลกระทบของการตกแต่งบัญชีด้วยวิธี BIG BATH ที่มีต่อการด้อยค่าของสินทรัพย์ ภายใต้สถานการณ์ COVID-19 ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีต้องขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่คอยให้ข้อมูล คำปรึกษา ข้อเสนอแนะในการค้นคว้า และขอขอบคุณทางสำนักวิชาบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ที่ให้การสนับสนุนงบประมาณในครั้งนี้ ทางผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อวงการวิชาการในอนาคตต่อไปได้

9. เอกสารอ้างอิง

- Abrigo, L. K. C., & Ferrer, R. (2016). The Effect of Management Compensation and Debt Requirements on Earnings Management Concerning the Impairment of Assets. *Jurnal Akuntansi dan Invertase*. 17(1), 1–21.
- Ahmed, A. S., & Duellman, S., (2007). Accounting conservatism and board of director characteristics: an empirical analysis. *J. Account. Econ.* 43, 411–437.
- Ali, M. A., Ismael, H. R., & Ahmed, A. H. (2020). Equity incentives, earnings management and corporate governance: Empirical evidence using UK panel data. *Corporate Ownership & Control*, 17(2), 104-123.
- Andrews, R. (2012). Fair Value, Earnings Management, and Asset Impairment: The Impact of a Change in the Regulatory Environment. *Procedia Economics and Finance*. 2, 16–25.
- Ayedh AM., Fatima A., & Mohammad MHS. (2019). Earnings Management in Malaysian Companies during the Global Financial Crisis and the Coincidental Effect of IFRS Adoption. *Australasian Accounting, Business and Finance Journal*. 13(1), 4-26.
- Beatty, A., & Weber, J. (2006). Accounting discretion in fair value estimates an examination of SFAS 142 goodwill impairments. *J. Account. Res.* 44(2), 257-287
- Cheng, E.C.M., & Courtenay, S. (2006). Board composition, regulatory regime and voluntary disclosure. *Int. J. Account.* 41, 262-289.
- Dechow, P.M., Sloan, R.G., & Sweeney, A.P. (1996). Causes and consequences of earnings manipulation: An analysis of firms subject to enforcement actions by the SEC. *Contemp. Account. Res.* 13(1), 1-36.
- Elliott, J. and Shaw, W. (1988) Write-Offs as Accounting Procedures to Manage Perceptions. *Journal of Accounting Research*, 26, 91-119.
- Godfrey, J.M., & Koh, P.S., (2009). Goodwill impairment as a reflection of investment opportunities. *Account. Finan.* 49, 117-140.
- Haggard, K.S., Howe, J.S., & Lynch, A.A. (2015). Do baths muddy the waters or clear the air?. *Journal of Accounting and Economics*. 59(1), 105–117.
- Healy, P., & Wahlen, J., M. (1999). A Review of the Earnings Management Literature and Its Implications for Standard Setting. *Accounting Horizons*.13(4), 365-383.
- Henning, L., Shaw, H., & Stock, T. (2004). The amount and timing of goodwill write-offs and revaluations: Evidence from U.S., & U.K. firms. *Review of Quantitative Finance and Accounting*, 23(2), 99–121.
- Henry, D., & Schmitt C. (2001). The numbers game. *Business Week*. 3732, 100-107
- Hitz, J. M. (2007). The Decision Usefulness of Fair Value Accounting: A Theoretical Perspective. *European Accounting Review*, 2, 323-362.
- Hope, O.K., & Wanga, K. (2018). Management deception, big-bath accounting, and information asymmetry: Evidence from linguistic analysis *Accounting, Organizations and Society*.112-148.

- Jordan, E., & Clark, J. (2004). BIG BATH earning management: The case of GW impairment under SFAS no. 142. *Journal of Applied Business Research*. 20(2), 63–69.
- Kustono, A.S, Agustini, A.T.& Dermawan, S.A.R. (2021). Beware of the existence of a big bath with asset impairment after pandemic covid-19. *The Indonesian Accounting Review*. 11, 21–31.
- Larcker, D. F., & Zakolyukina, A. A. (2012). Detecting deceptive discussions in conference Calls. *Journal of Accounting Research*. 50(2), 495–540.
- Lee, P., Stokes, D., Taylor, S., & Walter, T. (2003). The association audit quality, accounting disclosures, and firm-specific risk: evidence from initial public offerings. *J. Account. Public Pol.* 22, 377-400
- Li, K., & Sloan, G. (2017). Has goodwill accounting gone bad?. *Review of Accounting Studies*. 22(2), 964-1003.
- Moore, M. L. (1973). Management changes and discretionary accounting decisions. *Journal of Accounting Research*. 11(1), 100–107.
- Peasnell, K.V., Pope, P.F., & Young, S. (2005). Board monitoring and earnings management: do outside directors influence abnormal accruals? *J. Bus. Finan. Account.* 32(7), 1311-1346.
- Pope, P.F., & McLeay, S.J. (2011). The European IFRS experiment: objectives, research challenges and some early evidence. *Account. Bus.* 41(3), 233-266.
- Ramanna, K., & Watts, R. (2012). Evidence on the use of unverifiable estimates in required goodwill impairment. *Review Accounting Studies*. 17(4), 749–780.
- Riedl, E. (2004). An Examination of Long-Lived Asset Impairments. *The Accounting Review*. 79(3), 823-852.
- Sevin, S., & Schroeder, R. (2005). Earnings management: Evidence from SFAS no. 142 reporting. *Managerial Auditing Journal*. 20(1), 47–54.
- Somchai, J. (2021). *Social Impact of the COVID-19 Pandemic A new ripple and the measures that should be taken*. <https://tdri.or.th/2021/01/impact-of-new-covid-19-wave/>.
- Walsh, P., Craig, R., & Clarke, F. (1991). BIG BATH accounting using extraordinary items adjustments: Australian empirical evidence. *Journal of Business Finance and Accounting*. 18, 173-189.

ประวัติแนบท้ายบทความ

Name and Surname: Assistant Professor Dr.Orawon Chuamaungphan
Highest Education: Ph.D. Accountancy
University or Agency: Chiang Rai Rajabhat University
Field of Expertise: Accounting
Address: 80/9 Ban Du, Mueang Chiang Rai District, Chiang Rai 57100
E-mail: jerry_bugs@hotmail.com